

att vapenöfningarne för den indelta armén och Vermlands fältjägarecorps under nästa år inställas, så att för nämnda ändamål erforderliga anslag, beräknade att utgöra 1,322,300 kronor, måtte i möjligaste mån för statsverket besparas.

Stockholm den 26 januari 1888.

P. A. H. Stiernspetz.

Folke Andersson.

Arvid Gumælius.

Gustaf Bäckgren.

Per Nilsson.

L. F. Odell.

A. F. Broström.

J. Johansson.

N:o 110.

Af herr E. W. Carlson i Stockholm, om ändring i 33 § af förordningen angående försäljning af bränvin den 29 maj 1885.

I förordningen af den 29 maj 1885, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, stadgas i dess 33 § att bränvin, hvars styrka icke uppgår till minst 46 proc., får ej till salu hållas. Då det nu väl lär vara temligen allmänt känt, att, enligt läkares och vetenskapsmäns enstämmiga påstående, bränvinets skadlighet för helsan ökas i den mån dess alkoholhalt stiger, och då det likaledes är bekant, att icke något annat land genom lag anbefaller till supares begagnande så starkt bränvin som 46 proc., och då, vid köp af andra spirituösa drycker, såsom konjak, arrak eller punsch, m. m., köparen eger att sjelf bestämma, antingen han önskar en starkare eller sva-

gare vara, och då slutligen sjelfva alkoholhalten utgör det väsentligaste eggelsemedlet, som kommer drinkare eller omåttliga supare att önska allt starkare och starkare bränvin, så borde, enligt min uppfattning, lagstiftningen gå i den rigtningen att göra bränvinet svagare, hvarigenom det blifver mindre skadligt för supare och sannolikt äfven mindre begärligt.

Vid 1885 års riksdag framstälde herr generaldirektör S. Wieselgren i sin motion n:o 156 förslag att nedsätta alkoholhalten i det salugilda bränvinet till 36 proc., hvilket dock icke vann Riksdagens bifall. Vid anställd votering afgåfvos nemligen 45 röster af 151 för bifall till förslaget. Som jag är öfvertygad att under de trenne år, som sedan dess flytt, kändedomen om nödvändigheten af en nedsättning af alkoholhalten vunnit en allmännare spridning inom vårt land, vågar jag hoppas på denna Riksdags benägna bifall, då jag dristar mig hemställa,

att Riksdagen måtte besluta ändra 33 § i gällande förordning angående försäljning af bränvin till följande lydelse: »Bränvin, som är försatt med något för helsan skadligt ämne, eller som icke är renadt, eller hvars styrka ej uppgår till minst 40 proc., får ej vid minut-handel eller utskänkning till salu hållas».

Stockholm den 28 januari 1888.

Wilhelm Carlson.
